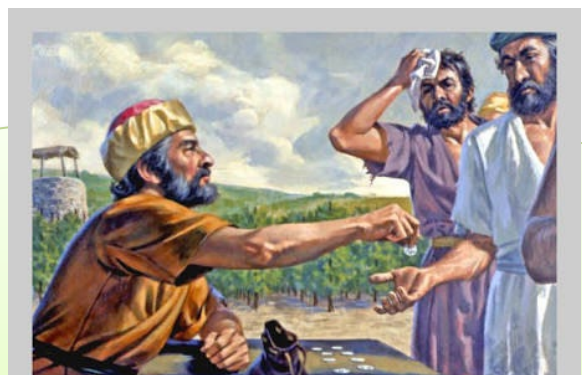

På den tid fortalte Jesus denne lignelsen til sine disipler: «Himlenes rike kan lignedes med en husbond som gikk ut ved daggry for å hyre folk til å arbeide i en vinmark han eide. Han kom overens med dem om en denar om dagen, og sendte dem så ut i vinmarken. Midt på formiddagen gikk han ut igjen, og fikk se noen andre, som stod arbeidsløse på torvet; han sa da til dem: 'Gå dere også bort i vinmarken min, – og en rimelig betaling skal dere få.' Og de gikk. Også ved middagstid og på ny ut på ettermiddagen gikk han ut og gjorde likedan. En time før solnedgang gikk han enda en gang ut, og fremdeles var det noen som stod der. Han spurte dem: 'Hvorfor står dere her hele dagen uten å bestille noe?' De svarer: 'Fordi ingen har gitt oss arbeide.' Han sier da: 'Så gå dere også bort i vinmarken.' Da det nå var blitt kvelden, sier husbonden til forvalteren: 'Rop inn arbeidsfolkene og gi dem lønnen, men begynn med de siste og gå så videre til de første!' De som var kommet sent på ettermiddagen, kom frem og fikk hver en denar. Så da de første kom, tenkte de at de skulle få mer, men også de fikk en denar hver. Da de så det, begynte de å mukke høylydt mot husbonden: 'De som kom sist, har ikke arbeidet mer enn en time, og så setter du dem likt med oss, som har slitt i solsteken hele dagen!' Da vendte husbonden seg til en av dem og svarte: 'Min venn, jeg gjør deg ikke noen urett. Var det ikke en denar vi kom overens om? Så ta det som tilkommer deg, og gå hjem. Men om jeg ønsker å gi sistemann her likeså meget som deg, – har jeg ikke lov til å gjøre hva jeg vil med det som er mitt? Eller skal min godhet gjøre deg ond?' – Og det er slik de siste skal bli de første, og de første de siste.»

Albowiem królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku beczynnie, i rzekł do nich: "Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam". Oni poszli. Wyszedłszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: "Czemu tu stoicie cały dzień beczynnie?" Odpowiedzieli mu: "Bo nas nikt nie najął". Rzekł im: "Idźcie i wy do winnicy!" A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: "Zwołaj robotników i wypłać im należność, poczynawszy od ostatnich aż do pierwszych!" Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: "Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar dnia i spiekoty". Na to odrzekł jednemu z nich: "Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czy nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje i odejdź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?" Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi».

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ dụ ngôn này rằng: "Nước trời giống như chủ nhà kia sáng sớm ra thuê người làm vườn nho mình. Khi đã thoả thuận với những người làm thuê về tiền công nhật là một đồng, ông sai họ đến vườn của ông. Khoảng giờ thứ ba, ông trở ra, thấy có những người khác đứng không ngoài chợ, ông bảo họ rằng: "Các người cũng hãy đi làm vườn nho ta, ta sẽ trả công cho các người xứng đáng". Họ liền đi. Khoảng giờ thứ sáu và thứ chín, ông cũng trở ra và làm như vậy. Đến khoảng giờ thứ mười một ông lại trở ra, và thấy có kẻ đứng đó, thì bảo họ rằng: "Sao các người đứng nhưng không ở đây suốt ngày như thế?" Họ thưa rằng: "Vì không có ai thuê chúng tôi". Ông bảo họ rằng: "Các người cũng hãy đi làm vườn nho ta". Đến chiều chủ vườn nho bảo người quản lý rằng: "Hãy gọi những kẻ làm thuê mà trả tiền công cho họ, từ người đến sau hết tới người đến trước hết." Vậy những người làm từ giờ thứ mười một đến, lãnh mỗi người một đồng. Tới phiên những người đến làm trước, họ tưởng sẽ lãnh được nhiều hơn, nhưng họ cũng chỉ lãnh mỗi người một đồng. Đang khi lãnh tiền, họ lẩm bẩm trách chủ nhà rằng: "Những người đến sau hết chỉ làm có một giờ, chúng tôi chịu nắng nôi khó nhọc suốt ngày mà ông kể họ bằng chúng tôi sao"? Chủ nhà trả lời với một kẻ trong nhóm họ rằng: "Này bạn, tôi không làm thiệt hại bạn đâu, chớ thì bạn đã không thoả thuận với tôi một đồng sao?" Bạn hãy lấy phần bạn mà đi về, tôi muốn trả cho người đến sau hết bằng bạn, nào tôi chẳng được phép làm như ý tôi muốn sao? Hay mắt bạn ganh tị, vì tôi nhân lành chăng? Như thế, kẻ sau hết sẽ nên trước hết, và kẻ trước hết sẽ nên sau hết".

Jesus told his disciples this parable: "The kingdom of heaven is like a landowner who went out at dawn to hire laborers for his vineyard. After agreeing with them for the usual daily wage, he sent them into his vineyard. Going out about nine o'clock, the landowner saw others standing idle in the marketplace, and he said to them, 'You too go into my vineyard, and I will give you what is just.' So they went off. And he went out again around noon, and around three o'clock, and did likewise. Going out about five o'clock, the landowner found others standing around, and said to them, 'Why do you stand here idle all day?' They answered, 'Because no one has hired us.' He said to them, 'You too go into my vineyard.' When it was evening the owner of the vineyard said to his foreman, 'Summon the laborers and give them their pay, beginning with the last and ending with the first.' When those who had started about five o'clock came, each received the usual daily wage. So when the first came, they thought that they would receive more, but each of them also got the usual wage. And on receiving it they grumbled against the landowner, saying, 'These last ones worked only one hour, and you have made them equal to us, who bore the day's burden and the heat.' He said to one of them in reply, 'My friend, I am not cheating you. Did you not agree with me for the usual daily wage? Take what is yours and go. What if I wish to give this last one the same as you? Or am I not free to do as I wish with my own money? Are you envious because I am generous?' Thus, the last will be first, and the first will be last."

